दिमीत्य (दि + मीता) adj. zweimal gepflügt AK. 2,9,9. H. 968. दिमुवर्षा und दिमीवर्षिक adj. zwei Suvarņa werth u. s. w. P. 5,1, 29, Vartt., Sch.

डिस्तना und दिस्तना (दि + स्तन) adj. f. zwei Zitzen (Zapfen) habend P. 6,2,164. Çat. Ba. 6,5,2,19 (proparox.). Kâtj. Ça. 16,4,2.

हिस्तार्वा (हिस् + तावत्) adj. s. in Verb. mit वेदि zweimal das gewöhnliche Maass überschreitend P. 5, 4, 84. — Vgl. त्रिस्तावा.

हि:स्वर (हिस् + स्वर्) adj. doppelt betont RV. Paat. 15, 3. Taitt. Paat. 2, 4.

হিক্ন্ (হি + ক্ন্) m. Elephant Çabdar. im ÇKDr. — Viell. daher so benannt, weil er Rüssel und Fangzähne als Waffen gebraucht.

दिक्त्य (दि + कृत्ति) adj. zweimal gepflügt AK.2,9,8. H.968. — Vgl. दिमीत्य.

हिक्ापन (हि + कृापन) adj. zweijährig: वत्स M.11,134. f. ई A.K. 2,9, 68. H. 1272. Kauç. 69.

हिन्हिंकार (हि + व्हिं°) n. N. eines Saman Kàts. Ça. 7,2,1. Pankav. Ba. 14,9,22. Ind. St. 3, 220.

হিক্নি (হি + ক্নি) adj. der zwei Geschlechter (des männlichen und weiblichen) beraubt, sächlichen Geschlechts AK. 2,4,1,18. n. das sächliche Geschlecht 2,8,37. 3,6,2,22. — Vgl. u. হ und হ্ব্

दिॡ्र्या (दि + ॡ्र्य) adj. f. zwei Herzen habend, von einer schwangeren Frau und zwar zur etym. Erkl. von दीॡ्रिनी Suça. 1,322, 12.

हिन्होत्र (हि + न्हों°) m. ein doppelter Hotar, von Agni Taitt. Ås. 3.7.1.

होड (हि + इड) n. N. eines Saman Karn. 34,6.

द्योन्द्रिय (द्वि + इन्द्रिय) 1) n. zwei Sinnesorgane: े प्रान्त्र durch zwei Sinnesorgane (Gesicht und Gefühl) wahrnehmbar Beisuäp. 92. Vjutp. 113. — 2) adj. zwei Sinnesorgane (Gefühl und Geschmack) habend: क्मि H. 21.

हींप (दि + श्रप Wasser) P. 5,4,74. 6,3,97. Vop.6,70. m. n. (n. Катна́s. 25, 33. 59. 26, 3) gaņa मर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. Sidon. K. 249, a, 5 v. u. Insel, Sandbank im Flusse AK. 1,2,3,8. H. 1078. श्रापो न द्वीपं दर्धति प्रपासि RV. 1,169, 3. ÇAT. BR. 12,2, 1, 3. КАТИ. 13, 2. LATI. 1,6, 10. लङ्का नाम समुद्रस्य द्वीपश्रेष्ठा R. 3, 53, 35. (नदी) विप्लद्वीपशोभिता MBn. 3, 2512. (मङ्री) सपर्वतवनदीपा 1,1165. ससम्द्रवनदीपा 3,8865. ऋतवः सा-गरा दीपा वेदा लोका दिश: R. 2,25,34. सदीपा (मेदिनी) RAGE. 1,65. Bildlich: নিন্দৰ O Bulc. P. 8,8,45. so v. a. sichere Zufluchtsstätte, Retter in der Noth: के। ८त्र हीप: स्यात्तम्ले वस्तदानीम् MBa. 2,2118. पश्चेषा-मभवद्भीप: कुत्तीपुत्री वृक्तीद्र: 5,1988. fg. Nach dem kosmographischen System der Inder besteht die Erde aus 4, 7 oder 13 Dvipa, die wie die Blätter einer Lotusblume um den Berg Meru gelagert sind. 거렸다 श्र, केत्माल, जम्ब्द्वीप und उत्तराः क्रवः sind die 4 Dvipa nach MBu. 6,208; vgl. Lalit. 200. Ind. St. 3,123.148. Wassiljew 248. VP. 171. Die 7 Dvipa sind: जम्ब, सन् (st.dessen गामिद्क Siddlintagia.im ÇKDa.), शाल्मलि, कश, क्राञ्च, शाक und प्ष्का MBn. 6,404. fgg. VP. 166. fgg. Buag. P. 5,1,31. fgg. MBn. 13,4623. Hariv. 5870. 8658. Buag. P. 4,21, 12. सप्तदीपा वसुमती МВн. 8,4735. Навіч. 1616. Сак. 192. सप्तदीपवती म्हीम् Baig. P. 3,21,2. शाकल MBa. 2,998. fg. स्ट्शन 6,188. 191. त्रया- द्शद्वीपनती (viell. die 4 oben genannten nebst den 9, von denen weiter unten die Rede ist) मर्की 3,182. 10670. श्रंप द्वीप; so v. a. जम्बू-द्वीप Buác. P. 5,16,5. 18 Dvipa (nach dem Schol. sind in dieser Zahl die Upadvipa mit eingeschlossen) Naise. 1,5. Die 9 Dvipa, in welche Bharatavarsha zerfällt, werden VP. 175 aufgezählt. — Die Bed. Tiegerfell (Buar. zu AK. 2,5,1. ÇKDR.) beruht auf einer einseitigen Erklärung von द्वीपन्. Nach Nige. Pr. Cubeben; vgl. द्वीपन्नेनव.

द्वीपकार्पूरक m. Kampher (कार्पूर) aus China Wils. ohne Ang. einer Aut.; ेकार्पूरज (wohl kaum richtig) ÇKDa. nach Ráéan.

द्वीपकुमार (द्वीप + कु॰) m. pl. bei den Gaina Bez. einer Klasse von Göttern, welche zu den Bhavanapati gezählt werden, H. 90.

द्योपवर्त्रू (द्योप + ख°) n. ein best. Fruchtbaum, = मक्षापार्वत Riéan. im ÇKDa.

द्वीपन (द्वीप + न) n. dass. ebend.

द्वीपवल् (von द्वीप) 1) adj. f. ंवती inselreich MBH. 1,2872; vgl. सप्त o und त्रयोद्श ounter द्वोप. — 2) m. a) Meer. — b) Fluss MED. t. 200. — 3) f. ंवती a) Fluss AK. 1,2,3,29. H. 1080. MED. — b) die Erde MED.

द्वीपशत्रु m. Asparagus racemosus Willd. (शतावर्गे) Riéan. im ÇKDB. und Nigh. Pr. — Vgl. die richtige Form द्वीपशत्र und द्वीपका.

होपसंभव (होप + सं°) 1) m. a) Cubeben (vgl. होट्य). — b) Vernonia anthelminthica. — 2) f. ह्या eine Dattelart Nice. Ps.

द्वीपिकाणि (द्वीपिन् + काणि = काणी Ohr?) m. N. pr. eines Königs Katuls. 6,88. — Vgl. मन्दकाणि.

होपिका f. Asparagus racemosus Willd. Riéan. im ÇKDn. Nigu. Pn. — Vgl. दोपरात्र, दोट्या.

로마 (von 로마) 1) adj. mit Inseln —, inselähnlichen Flecken versehen. — 2) m. Panther, Leopard (Tiger AK. 2, 5, 1. H. 1285) Rigan. im ÇKDr. AV. 4, 8, 7. 6, 38, 2. 19, 49, 4. MBu. 3, 2402. 2528. Hariv. 14359. R. 2, 94, 7. Suçr. 1, 24, 7. 202, 9. Varah. Bru. S. 87, 3. Pankat. 63, 22. Buag. P. 8, 10, 9. — 2) f. 이러 eine best. Pflanze, = 국간무리 Nigh. Pr.

द्वोपिनख (द्वोपिन् + नख) m. ein best. Parfum (ट्याप्रनख, ट्यालनख) Rićan. im ÇKDa.

द्योपिशत्रु (द्योपिन् + शत्रु) m. Asparagus racemosus Willd. Ġата́ын. im ÇKDn. Dhanvant. im Nigh. Pr.

हैं दिय (von होप) 1) adj. auf Inseln wohnend u. s. w. VS. 16,31. — 2) m. a) Cubeben Nigh. Pr. — b) eine Art Krähe. — c) Bein. Vjåsa's (vgl. दैपायन) Wils. nach Çabd. (Çabdar. oder Çabdar.?) — 3) f. आ Asparagus racemosus Willd. (vgl. होपिका, होपिश्राचु; hiernach eher von होपिन्) Nigh. Pr.

होर्ये n. in der Stelle: वि द्वीपानि पार्यतृत्तिष्ठंदुच्छुनी छ़ v. 8,20,4.

द्य (दि + रूच्) m. eine Strophe von zwei Versen: प्रश्नस्त्य: पङ्किषु तृ द्यो वा R.V. Pair. 15, 14. 18, 1. Âçv. Ça. 4, 6. 5, 14. Gaa. 3, 5.

हर्षे (von ह्य; vgl. त्रेघा) adv. entzwei, in zwei Theile, — Theilen, zweifach, auf zwei Male P. 5,3,46. Vop. 7,45. तद्नानि हेघा विगृह्णीयान्त् Air. Bs. 7,32. 5,19. एका सती व्याव्हिति हेंघाच्यते तस्मादेकं सच्चतुर्हे-घा 2,32. हेघा विभक्तः Çar. Bs. 2,2,2,6. 1,6,2,17. 14,4,2,5. हेघावदा-नानि प्रपयत्ति 5,1,2,5. करे गृङ्गीला चर्षा हेघा चक्ने MBH. 2,930. व्का-रम् Âçv. Ça. 8,3. कस्य द्रपमशूद्ध्या यत् BBAG. P. 3,12,51. श्रशक्यसमुद्धे-